

Szentmihályi

ÉLETÜNK

A RÁKOSSZENTMIHÁLYI PLÉBÁNIA LAPJA

2001. szeptember 30.

Szent Mihály napjára:

Dienes Valéra – Angyalokhoz

Keljetek fel angyalok
Utolsó nagy harcra!
Tenni kell most szent karok
Fényt az Istenarcra!
Sanctusotok éneke
Kevés most az égnek
Ha a földön a sátán
Oltárai égnek.

Jöjjetek hát angyalok
Ezer légióval
Győzzétek le harcba' most
A gonoszt a jóval!
Zengjen csataéneket
Ajkunk itt a mélyben
Nélkületek elveszünk
Napfénytelen éjben!

Eláradt a földtekén
A gonosz uralma
Soha sem volt ily erős
A sátán hatalma.
Meváltottak ezrei
Mennek veszendőbe,
Siessetek, győzzetek
Még ez esztendőben!

Imádjátok az Atyát
Esdő hódolattal
Hívjátok le Szent Fiát
Égő akarattal!
Szentléleknek lángjaival
Gyűjtsatok fel mindent
Szeretemben lobogó föld
Köszöntse az Istent!

Ihlesetek lelkeket
Nagy, szent misszióra
Gyűjtsátok a szíveket
Jertek, itt az óra!
Apostolok hadait
Küldjétek szét itt lenn
Ez Krisztus üzenete
Választ vár az Isten!

Tanítsatok szíveket
Emberszeretetre
Nyissatok meg szemeket
Istenszeretetre!
Szórjatok szét kincseket
Egek magasából
Hadd teljünk igazsággal
Jézus tárházából.

Jertek itt a pillanat
Hasztalan a várás
Hintsétek a lángokat
Hulljon szét az áldás!
Födjétek a földtekét
Lélekáramlással
Jézus Szívét harcba hívó
Sanctus-dalolással!

Az éves cserkészmunka csúcsa a tábor. A cserkészek már évközben kérédezgetik vezetőiket: hova megyünk táborba? Hol lesz a tábor? Már tervezgetnek, ki kivel fog egy sátorban lenni, milyen lesz az étkezés stb. Az idei nyáron két táborra volt csapatunknak. Az egyik tábor a nagyobb cserkészeknek, *Vasvári Viktor* vezetésével és *Zoltán atya* programirányításával, helyismeretével, az erdélyi Bihar hegységben. A kisebbek Börzsönyligeten voltak a Lehel téri plébánia üdülőjében. Az első tábornál az útiköltség, a másik tábornál a szállás díja került sok pénzbe. Támogatásokat szereztünk, és itt mondok köszönetet az Önkormányzat komoly hozzájárulásának, de *Zoltán atya* is megnyitotta „bukaszáját”! Így sikerült, hogy a két táborban 47 cserkészünk vehetett részt, négy vezetőnk mind a két táborban volt és vendégül láthatunk három felvidéki cserkészt is.

Most a kicsik táboráról számolok be.

Már az induláskor kiderült, hogy többen vagyunk, és a felszerelésünk is több, mint ami beférne az autóbuszba. De akadt *Bea* családjából egy önzetlen rokon, aki kisteherautóját dugig megpakolta cserkészekkel és felszereléssel, majd egy cserkészszüllő

Cserkész tábor 2001-ben

is kedvet kapott, hogy elkísérjen minket Börzsönyligetre. Így szerencsésen megérkeztünk.

A fiúk nekiláttak a sátrak felverésének, amiket *Zoltán atyától* kaptunk, a lányörs az épületben pakolt ki. *Rezső-bá* a főszakács, *Viola néni* a sütemények készítője, és *Pintér Laci-bá* a mosogatás világrekordere elfoglalták a konyhát. Másnap megkezdődött a tábor megszokott élete. Igaz, az ébresztő és a reggeli torna nem mindenkinek volt az ínyére, de a reggeli sorakozóhoz már cserkészruhában álltak az örsök a táborkereszt és a tábori zászló előtt. Táborunk keretmeséje a magyar történelem legszebb, legérdekesebb korait, történetét idézték fel. Megemlékeztünk a honfoglaló Árpádról, Szent Istvánról, Szent Lászlóról, Rákóczi Ferencről. Ezenkívül naponta volt valamilyen kézműves foglalkozás. *Pintér Beáta* egy koszira való anyagot hozott magával, és nagy szakértelemmel adta át tudását a cserkészeinknek. Így volt gyertyaöntés, címerkészítés, agyagozás, nemezelés, és mindenki a saját pólóját batikolta. Túrara is mentek cserkészeink, az egyik nap Nógrád várát vették célba. A táv oda-vissza 30 km. Kicsit féltettük a

gyerekeket, de becsülettel teljesítették a feladatot, jutalmul

másnap megismerkedtek a váci stranddal. Régi cserkészhiedelmek szerint mit sem ér egy tábor eső nélkül. Na aztán jött is az, a tábor vége felé, mire a tábortűzet megraktuk, megjött az égi áldás! Nagy volt a riadalom, az összes nagyobb fiú berohant a házba, hogy be fog ázni a sátra, csak a három legkisebb gyereknek nem ázott be a sátra, ők végig kint aludtak.

A krónikához tartozik még, hogy remekeltek a szakácsok, *Violácska* olyan sütitet sütött, hogy elmehetne cukrásznak, *Rezső-bá* szakadatlanul főzte a teát, *Pintér-bá* pedig felállította a távmosogatás világrekordját, egy hétig állandóan mosogatott.

Hamar elmúlt az egy hét, néhányan még maradtak volna, csak azok a fránya költségek ne lettek volna olyan magasak! Belegondoltunk: jövőre talán már igénybe vehetjük plébániánk saját üdülőjét Borsosberényben. De jó is lenne! A tábor szerencsésen lezajlott, sérülés, gyomorrontás nem volt, remélhetőleg minden résztvevő egy nagy élménnyel lett gazdagabb, és mindenki kellemesen emlékszik vissza a 2001. évi táborra.

Szlavkovszky László
Csapatparancsnok

Egy szép júniusi reggelen volt a találkozó a Nyugati

A hittanos tábor emlékei

lovagoltunk, és megnéztük a faszén égetőt. Elveztük

pályaudvaron. Izgatottan és örömmel vártuk az indulást. Nagyon jó volt az út vonattal. Kemencére érve szép kilátás tárult elénk. A szállás szép és kényelmes volt, mindenki birtokba vette a saját szobáját. Az egy hét alatt sok finom ételt ettünk. *Zoltán atya* minden nap tartott szentmisét, így *Istennel* is találkozhattunk minden nap. Tanáraink sok érdekes programot találtak ki, külön a kicsiknek, és külön a nagyoknak. Voltunk strandon, tettünk túrákat,

az esti túrát. Nekünk legjobban a lovaglás tetszett, bár az elején egy kicsit féltünk a lótól. Szép élmény volt még a tábortűz, amit körül ültünk, és jókat nevtünk, beszélgettünk. Nekünk nagyon tetszet ez a tábor, sok szép élménnyel gazdagodva jöttünk haza. Köszönjük *Zoltán atyának* és a többi tanárnak, hogy szeretettel, türelemmel foglalkoztak velünk.

Ébenhardt Tamás 4. o.
és Ébenhardt István 6. o.

Egy éve már...

Szeptember 9-én *Dezső atyára* emlékeztünk, aki már pont egy éve személyesen nem lehet közöttünk, – mégis mindannyian úgy éreztük: lélekben, lelkével itt volt újból emlékmiséjén, halálának első évfordulóján. Szépen megtelt a templom, és mintha mosolya is messzebbre látszott volna az oltár mellől, fényképe előtt egy világító mécses, hogy összekössön múltat jövővel. Büszkesége az ifjú *Neruda Károly* atya volt a főcelebráns, és a régi ismerősök: *Hollai Antal* albertfalvai plébános, aztán *Gyimóthy Gábor* káplán a prédikátor, *Kaposi István* atya templomigazgató, és *Lancendorfer István* káplán úr is, a régi idők tanújaként. Valamint *Mihályi Gyuri*, aki jó érzékkel összeszervezte, hogy aki nincs akadályoztatva, az itt legyen az oltártestvéri összetartozás okán is. Hiszen ezt *Dezső atya* sem akarhatta volna másképpen. A szép misét összejövetel követte a plébánián. Vidám társalgás követte a finom plébániai ebédet, melyet elénk tálalt a „konyha”, köszönet

érte a hölgykoszorúnak. Megjegyezték páran: miért pont akkor történik mindez, amikor épen nincs itthon a plébánosunk? (Véletlen egybeesés volt, egy heti nyári szabadságon volt csupán, melyet már tavasszal lefoglalt.) Még csak nem is rosszindulatú kérdés. Így jött ki a lépés. Nem ütközőpont ez senkinek, mert ez nem illenék *Dezső atya* szelleméhez, mert ő törekedett az ellentétek összebékítésére. Évfordulóra gyűltünk össze, de sokkal inkább illik előre tekintenünk, és engedelmesen megnyitni a szívünket, fülünket, szemünket aktuális gondjaink irányába, derűvel, tettere készen. Isten akarata volt a halál, és Isten akart bennünket ilyen sokféleképpen, színesnek. Merjük elfogadni magunkat, egymást. Mindenkit másképp kell szeretni, másért lehet szeretni. Csak egyet tilos: nem szeretni, mert akkor meghamisítjuk az evangéliumot. Ezt pedig *Dezső atya* nem nézné el semelyikünknek sem, pedig nincs közöttünk immáron egy éve már.

Hernád Sándor diakónus

Nem ismerni Uram téged oktalanság: követésed pedig béke, öröm, lelki vidámság; annak akarása, amit te akarsz, maga a boldogság. Világosságodban jár az, aki szívesen követ, s e világosság a te rendelésed. Istenem, nem jutalmaidat kívánom és áhítom, hanem tenmagadat. Nem a boldogságot óhajtom, mint végcélt, hanem Téged e boldogságban.

II. Rákóczi Ferenc

A lélek olyan, mint a fejsze. Nem kell hagyni, hogy berozsdásodjon. Minden nap fend meg egy kicsit a következőképpen: 1. Tarts pihenőt, és hallgass tíz perc zenét. 2. Amikor teheted, kocogj, sétálj egy kicsit. 3. Öleld meg naponta azokat, akiket szeretsz, és okvetlenül mondd is meg nekik. 4. Ünnepelj minden születés és névnapon. 5. Legyél udvarias a családdal is. 6. Mosolyogj sokat. 7. Rendszeresen imádkozzál, reggel és este, a saját szavaiddal is. 8. Segíts másokon. 9. Legyél elégedett és érezd jól magad. 10. Nézz az égbe és törekedj magasra.

Veni Sancte szentmise, szeptember 2.

Interjú Paskai László Bíboros Úrral

Tisztelt Bíboros úr! Immár másodszor köszöntjük az iskolában. Amikor egy éve az iskolai csodálatos tornatermék átadták, úgy gondolta mindenki, hogy ezt már fokozni nem lehet, és tessék, itt az eredmény, az iskola bővítése, amit most áldott meg a Bíboros Úr.

– *Milyen érzésekkel jött el közénk Bíboros Úr?*

– Minden iskolaévnél a kezdete, lélekben, így az én lelkemben is öröm, és remények forrása. Az öröm forrása, hogy ismét a fiatalság tud az életben tovább fejlődni, haladni. A reménynek a forrása, hogy a tanulók fogják majd a jövőnket építeni, hisz a harmadik évezredet formáló felnőttek lesznek.

– *Mit jelent ma az Egyháznak, a katolikus iskolák létezése?*

– Az egyház küldetéséhez mindig hozzátartozott az oktatás, a tanítás is. Képletesen azt szokták mondani, hogy az egyház kezdettől fogva az emberek kezébe adta a Bibliát és „Cicero könyvét”, tehát a Szentírást mellett azért még az általános műveltséghez szükséges könyveket is. Az egyház kezdettől fogva tart fenn iskolákat, kolostori iskolák, káptalani iskolák voltak kezdetben. Az állami iskolák csak egy jó

évszázadra tekintenek vissza, és éppen ezért az egyház feladatának tekinti az oktatást és fejlesztést, és örül az iskola fejlődésnek is.

– *Hogyan érzi magát Bíboros Úr, a gyermekek között?*

– A gyermekek között eszembe jut a saját magam ifjúsága is, hisz az ő szemükből az életre való törekvés csillan fel. Éppen ezért a gyerekeknek azt üzenem, amit ez az iskola, ami Néri Szent Fülöp üzenete is: Legyetek jók, ha tudtok!

– *Mit üzen a családoknak, és a pedagógusoknak?*

– Szeressék az iskolát, és gyerekeiket szívesen küldjék ide, az iskolába, legyenek azon, hogy a családi élet közössége is az igazi keresztény szellemet tartsa, erősítse, és adja tovább a következő generációnak. A pedagógusokat arra kérem, hogy az ismeretek átadása mellett törekedjenek formálni is a fiataloknak, gyermekeknek a lelkét, hisz ez egy alapvető feladat, és formálni úgy tudják, ha saját életük is mintaképpül szolgálhat az itt tanuló gyerekeknek.

– *Bíboros Úr, köszönöm válaszait, és Isten áldást kérem munkájára, köszönjük, hogy ebben az évben is eljött közénk.*

Gyimesiné Ignác Mária hitoktató

Mennyiség és minőség

„Ha valaki beszél, mintegy Isten szavával szóljon, ha valaki szolgál, tegye azzal az erővel, amit Isten juttat...”

1Péter 4,11

Az utóbbi években szemlátomást növekedett iskolaépületünk. Tavaly gyönyörű új tornateremmel, az idén pedig teljesen új tetőtéri szinttel, benne két berendezett tanteremmel gyarapodtunk. Tovább nőtt tanuló létszámunk is, amely ebben a tanévben 293 főt számlál.

Örvendetes tények ezek, szívet lelket melengető Isteni gondviselés és sokak, egy egész egyházközségi közösség érdeklődése, szeretetből felajánlott munkája rejlik mögötte.

Köszönet érte Istennek és a Néri Szent Fülöp Katolikus Iskolát, annak gyermekközösségét szolgáló minden egyes embernek.

Küldetését akkor tudja jól teljesíteni ez az iskola, ha a röviden vázolt mennyiségi növekedéshez állandóan megújuló minőségi fejlődés is társul.

A nevelő-oktató munkában a minőség megszületésének záloga az emberközpontúság és a fejlődő, de legalább szinten tartott szakmai tudás.

Hiszem, hogy a mi nevelő testületünk örömmel és könnyedén sorakozik fel ettől a tanévtől a polgári kormány oktatási tárcája által meghirdetett minőségbiztosítási programhoz. Keresztény pedagógusaink gondolkodásában az istenhit és az evangélium sugallta emberszolgálat szorosan összetartozó fogalmak, nélkülük nem alakulhat ki minőségi emberi élet itt a földi világban és örök boldogság a Mennyei Hazában.

Építkezünk, tanítunk, nevelünk, minőséget biztosítunk, de katolikus iskolánkban mindezt ebben az új tanévben is csak is Isten nevében, az Ő segítségével tesszük. Úr Jézus, Te légy minden nevelésünk törvényadója és mestere!

Kezdjük és fejezzük be jókedvvel ezt a tanévet, legyen boldogságban és sikerekben gazdag mind a diákoknak, mind a pedagógusoknak és a szülőknek. Isten segítsen ebben mindnyájunkat!

Kerpits Miklós

Egy év mérlege

Pontosan egy éve kerültem ide, mint plébános, *Dezső atya* temetése után.

Most szeretném egy kicsit megvonni az első év mérlegét.

Az első hónapok az ismerkedés hónapjai, az első év a lehetőségek és korlátok felmérése, mind a lelki, mind az anyagi építések terén. A bölcsek azt mondják a második év az alapozás éve, a harmadik, amikor már a plébánia és a plébános összeszokik.

Ebben az évben az ismerkedés jegyében a nyáron megpróbáltam például minden csoport nyári táborába eljutni: így voltam a gyerekekkel Kemencén, a nagyobb cserkészekkel Bihar hegységben, az ifjúsággal erdélyi körúton, és a felnőttekkel még májusban Csíksomlyón. Ezenkívül kijutottam, mint szervező a római nemzetközi ministráns-találkozóra is, ahol plébániánkat egy ministráns képviselte.

Ebben a tanévben nem tanítok hittant az iskolában: viszont szeretnék minden hittancsoportot többször is meglátogatni, így építve mindenkivel személyesebb kapcsolatot. Ezenkívül az elsőáldozási és bér márkázási előkészítőkön keresztül, előbbutóbb minden fiatalt személy szerint is megismerhetek.

Öröm, hogy rövid idő alatt sikerült ministránsvezetőt találni: *Fejes István* személyében, ugyancsak rövid idő alatt került a kis gyermek kórusnak vezetője, *Hidvégi Zsolt*. Egy év alatt sikerült visszacsábítani egy főállású hitoktatót *Morvai Ágnes* személyében, így remélhetőleg mind a hitoktatás, mind a diák-misék szervezése egy jó kézbe kerül.

Az egyházközségi képviselő-testülettel eddig kéthavonta üléseztünk, tárgyaltunk, terveztünk. A munka csak növekszik az egyháztanács számára, ha a száz éves évfordulót jól akarjuk megszervezni. Az új egyházközségi elnök, *Kolozsvári Tibor* segítőkészen áll mellettem. *Hernád Sándor* diakónus továbbra is minden munkát, temetést, hitoktatást, igeliturgiát nagy odaadással végez.

Remélhetőleg egyre többen jönnek el bibliaóra felnőtt hívek. Szeretnék egy ütőképes csapatot kialakítani fiatal házasokból. – Ez volt a lelki oldal, most lássuk az építéseket.

Szent Mihály templomunk 99 éves, jövőre szép kerek évfordulónk lesz. Már ennek e jegyében kezdődtek el a templom felújítási munkái. Mi készült el egy év alatt? Legelőször is a fűtés, hogy ne kelljen télen fázni. Minden ablak le lett szigetelve. Elvégeztük az orgona gyorsjavítását. Majd az urna-temetői lépcsősor, ezután a bejáratok rendbetétele történt: kifestés, rossz linóleum felszedése, ajtók rendbetétele. Elkészült két új kolumbárium: a Szent Rita kápolna helyén, és a kriptában, így még 1200 új férőhely lett. Elkészült templomunk új világítása. A hangosítás rendszere teljesen átépült, jobb minőségű erősítő, új hangfalak kerültek a templomba. Ki lettek a cserélve a csúnya, zöld padbeli ülőpárnák szép barna új párnákra. Jelenleg is folyik a templomi külső támpilléreken a cserepek cseréje. – Mi maradt hátra? A festés, mely nagyon nagy munka, sok pénz. A vízszigetelés, hisz másfél-két méter magasig vizesek a templom falai, ez jól látható kívülről. Az orgona

átépítése, korszerű elektronikus játszóasztal, új motor, rossz sípok kicserélése már régóta szükség-szerű lenne, de halaszthatatlanná válik néhány éven belül.

Már nyáron szeretnénk volna elkezdni a plébániaépület felújítását: a tetőt már csak a Szentlélek tartja egyben, a pince vizes, dohos, penészes, nincs egy nagyobb terem, nincs egy földelt villanyvezeték. A munkát azonban megállította, hogy sekrestyésünk családi okok miatt a nyár elején eltűnt. Az új sekrestyésnek a Béla utcai igen lelakott sekrestyési házat is fel kellene újítani, ha a volt sekrestyés felesége és gyermekei kiköltöznek. A borsosberényi üdülőnkre eddig mindösszesen csak 300 000 Ft támogatást kaptunk a minisztériumtól, sokat kell még pályáznunk, hogy üdülő épülhessen.

Folyamatban van, hogy a templomépület az egyház nevére kerüljön, hisz még mindig a XVI. Kerületi Önkormányzat a tulajdonosa. Kárpótlási kérelem lett benyújtva a volt cserkészházért (most is látható eredetiben a templom bejáratától balra, keresztrel a tetején). Ezenkívül kárpótlást kérünk a Kongregációs ház telkéért, a Béla utcában, és a volt kántorlakásért, telekért, és Crédo egyesület terméért a Gelléri utcában.

A száz éves évfordulóra szeretnénk emlékkönyvet kiadni, lelkigyakorlatokkal készülni, a templomot és a plébániát kívül-belül rendbe tenni.

Ezekhez a tervekhez kérem a hívek aktív segítségét, mint lelkiekben, mind anyagiakban egyaránt.

Horváth Zoltán plébános

Barangolás Erdélyben

Székelyföld a magyar művelődés eleven színeit villantotta fel a rákosszentmihályi fiatalok előtt. Plébániánk ifjai először nyaraltak együtt Erdélyben Zoltán atya vezetésével augusztus elején. Bő egy hetet töltöttünk el a Kárpátok bércei és völgyei között.

Kellemes éjszakán indultunk útnak templomunktól, családtagjaink sokáig integettek a busz után. Éjjel egy óra körül érkezünk meg Orosházára jó hangulatban, majd miután a határt átléptük, rázós út is jelezte, hogy másik országban vagyunk.

Reggel kissé nyúzottan kászálódunk le a buszról Marosvásárhelyen. A régi szép ősmagyar város hangulata, gyönyörű épületeinek látványa pillanatok alatt felébresztett minket. Megcsodáltuk a monumentális református erődtemplomot, elsétáltunk a Művelődési Palota mellett és szemügyre vettük a régi Városházát is. Az élményekért egy katolikus templomban adtunk hálát a Jóistennek, majd buszra szálltunk és Marosfőnek vettük az irányt.

Aperitifként a Marosforrásból kortyoltunk egy nagyot, majd lelkiismeret-furdalás nélkül bőszesen megvacsoráztunk. Új erőre kapva az apostolok lován, azaz gyalog mentünk haza a négy km-re lévő szállásunkra. Ez külön megjegyzést érdemel. Este még mindnyájan megfűrdtünk, ám reggel kiderült, a vízszivattyú nem bírta a 47 ember tisztaságmániáját. Leégett. A gyors helyzetfelmérés után, a legközelebbi MOL-kútnál mosakodtunk.

A délelőtt folyamán a Békás-szoros csodálatos sziklafalaiban gyönyörködünk. Gazdagította a látványt, hogy a román katonák sziklamászást gyakoroltak rajtuk.

Délután a veszélyesen gyönyörű Gyilkos tavon – kiálló korhadttal fenyőtörzsek között – rendeztünk evezős vizicsatát. Döntetlen lett. Utána a tó közelében lévő Kiscuhárd

hegyre másztunk föl. A csúcsról elbűvölő kilátás nyílt a víztükörre és a fenyvesekre.

Másnap Csíksomlyóra indultunk. A híres búcsújáró helyen templomi misén emeltük fel szívünket az Úrhoz. A Szűzanya áldása után a Somlyóhegy meredek domboldalán fölkapaszkodva végigjártuk a 14 Stációt.

Visszafelé megálltunk a helyi borvízforrásnál és enyhítettük szomjúságunkat. Korán indultunk vissza, mert Csíkszentdomonkoson elő kellett adnunk a *Jöjj Lángoló* című darabot a Falunap műsoraként. A zeneművet, mely az alkoholizmus rabságából Jézus segítségével megszabaduló felebarátunkról szól, a tűző napon feszült figyelemmel kísérte a közönség.

Harmadnap az Egyes-kőre másztunk fel. A csúcs előtt a prérin Zoltán atya misét tartott nekünk. A bátrabbak az Egyes-kő sziklás csúcsait is megmászták. Ezek a sziklák, lépdeltünk fölfelé, egyre meredekebbé váltak, vékonyodtak. De ezt csak az erős idegzetűek és tériszonymentesek bírták ki.

Visszafelé sokan gyűjtöttek a helyi különleges növényekből, hogy majd itthon kertesházukat tarkítsák velük. Hazafelé Csíkkarcfalván és Csíkrákoson is megnéztünk egy-egy erődtemplomot. A falvakban személyesen is találkoztunk a székelygyerekekkel, akik szomorúan, fanyalogva panaszkodtak, hogy kötelező románt tanulni.

A következő nap Brassóba utaztunk. A Fekete templomban megtekintettük a XVII. századi perzsa-szőnyeg kiállítást. Aztán egy katolikus majd egy ortodox templomot kerestünk fel. Csapatunk zenészei útközben gitárhúrokat vettek.

Délután siettünk vissza Csíksomlyóra, hogy a helyi Szent Mihály templomban árva-gyerekeknek elő tudjuk adni a *Jöjj Lángoló*.

Sós, barna, medve alakja van és mély. Ezért hívják Medve tónak székelyföld egyik leghíresebb állóvizét. Ebben fűrdtünk, majd lóhalálában igyekeztünk vissza, hogy szállást adó falunkban, Marosfőn is bemutathassuk műsorunkat a helybelieknek. Bemutatónk után vallásidalokat énekeltünk a székelykeresztúri lelkigyakorlatosokkal.

Este érkezett a hír: medve tanyázik a közelben. Hajnalban a fiúk elem-lámpával indultak keresésére. Ám nem bukkantak a nyomára. A medveles után a rákosszentmihályi férfiak és a székelykeresztúri legények futballmeccsen mérték össze erejüket. Az eredmény 2:2-es döntetlen lett.

Délután Farkaslakán kerestük fel Tamási Áron sírját, s felidézünk, hogy a nagy író szerint azért vagyunk a világban, hogy valahol otthon legyünk benne. Utunk a népművészetéről híres Korondra vezetett. Az ősi magyar faluban egy óránk jutott a bevásárlásra. A jellegzetes fazekasremekművek mellett csergét is vásároltunk az ottani magyaroktól.

Hétfőn hajnalban indultunk hazafelé. Napközben megálltunk Kolozsvárott. A Szent György templomban az erdélyi magyar fejedelmek címereiben gyönyörködünk. A város főterén üdvözöltük Mátyás király szobrát. Meglepve láttuk, a világszerte híres magyar uralkodó bronz alakja körül kék-sárga-piros padok tarkállottak. Az egész városban rengeteg román zászló csüngött, pedig nem is volt ünnep.

Émelygett a gyomrunk hazafelé az úton – egyébként ilyen nehézségekkel küszködött a csapat egész héten –, este érkezünk meg a magyar határhoz, s ott három órán át várakoztattak bennünket a román határőrök. Hazai földre érkezve közös játékokkal szórakoztattuk magunkat. A rákosszentmihályi templomnál nagy öröm volt újra családtagjainkkal találkozni.

Tartalmas utazásunkért hálát adunk a Teremtőnek.

Molnár Csenge-Hajna

Élménybeszámoló a fiatalok útjáról

„Úgy gondolom, nagyon hiányzott már mindannyiunknak egy olyan nyári program, amely lehetőség szerint az egész énekkart összefogja, ahol a közös fellépés izgalma és az együtt eltöltött idő újra megerősíti a barátságokat, összekovácsolja a társaságot. Szerintem az erdélyi utunk ennek az igénynek teljesen megfelelt. Nagy örömet jelentett számomra a székelykeresztúri ifjúsági csoport és néhány itthoni, számomra eddig ismeretlen fiatal megismerése is. Mivel énekkarunk egyben közösség is – tehát nem öncélú csoportosulás – amely szorosan kapcsolódik egyházközségünkhöz, fontos, hogy befogadjuk azokat a fiatalokat, akik kedvet éreznek magukban az énekléshez és szívesen csatlakoznának közösségünkhöz.

A gyönyörű tájak, városok, a rengeteg élmény biztos vagyok benne, hogy mindenkinek felejthetetlen élményt jelentett.”

Vasváry Viktor

„Micsoda túra, micsoda túra volt az Egyes-kő csúcsára... (bár ezt igazán csak négyen értjük). Román becsület is megérdemel pár szót: nem lopták el az ott hagyott fényképezőgépet! Sajnos hősiecs hajnali macilesüinkről már nem írhatok ilyen fantasztikus eredményeket, mindösszesen egy vitatott medvenyom, ami sajnos lótol származott, s annak is a patkójától. Rajtunk nem múlt a dolog, mi mindent megtettünk, csak az a fránya maci... Róka lesen viszont sokaknak volt »kiadós« élményük. Egyszer elmerengtem, mi is az a szép (az egyik nagyon jó barátom már tudja ezt): Erdélyben régóta rá jöttem már, de most ez még jobban megerősödött bennem, azt hiszem a szép Isten arca a világban. Erdély... ez nem egy szimpla kirándulás volt, megnyugtató csend és »megállás« (hogyan is

állhattunk volna meg) Megrészegít, még most is, ha rá gondolkok. Nem hittem volna, furcsa érzések keringenek bennem mintha mindig ott lennék, a lelkem egy darabja maradt ott, mindha tövestül tépték volna ki belőle, fáj és fáj... csak most értettem meg, hogy milyen, ha egész... Számomra érzések hatalmas folyama volt az egész talán ez örök, de rájöttem, barátok nélkül nem ér semmit az egész.”

Honti Gergő

„Most először járhattam Erdélyben, és nagy élmény volt! A Békás szoros, a Gyilkos tó, a gyönyörű hegyek, a visszhang és a szép kilátás élménye nem mutatható meg egy fényképen, vagy nem mesélhető el.

Ehhez jött még a jó társaság, az a 47 ember, akikkel együtt fedezhetjük fel ezeket a helyeket. El is határoztuk, ha tehetjük, akkor mindenképpen visszamegyünk, és megismerkedünk Erdély más vidékeivel is.”

Honti Mónika

A táj félelmetesen gyönyörű. A sör rossz. A magyarok jó fejek, ha lemaradsz a buszról, vendégül látnak, aztán stoppolsz egy traktort és hazamész. Zoli Atyának ezúton is köszönjük a lehetőséget, valamint azt, hogy a szervezés és a „történések” király módon összekovácsolták a csapatot.

Kübler István

„Amikor elgyötörten megérkeztünk a kis csüksomlyói templom elé, és meghallottam, hogy csak 20 fiatal vár minket a fellépés miatt, ki sem akartam szállni a buszból, gondoltam, érdekesebb lenne hazamenni. De nem így történt. A mise alatt ezek a fiatalok énekeltek. A legtöbben játszottak valamilyen hangszeren. Az együttest Árvácskának hívják, mert a

tagjai sorsukra hagyott, árvagyerekek. Az énekkar vezetője elmondta, hogy csak vidám dalokat tanít meg nekik, mert a lelki fejlődésük gátját képeznék a szomorú dalok. Szívbillélekből énekeltek. Ahogy ott ültem a padban, éreztem Isten jelenlétét. Ezek a gyerekek a zenében és Istenben találták meg életük értelmét. Mi előadásunkat is élvezték, és utána meg beszélgettünk is velük egy keveset. Ez egy felejthetetlen este volt a számomra.”

Kolozsvári Zsuzsa

„Ami igazán »megfogott« és nagyon tetszett, az az erdélyi táj volt a sziklás hegyeivel, fenyőerdeivel és a tiszta vizű forrásaival. A Békás szoroson végighaladva a meredek, majdnem függőleges sziklafalak mutatták meg a természet »csodás erejét«, amit nem lehet leírni vagy elmondani. A látvány magáért beszél... Érdekes volt csónakázni a Gyilkos tavon a kiálló cölöpök között lavírozva. Nagyon tetszett a sziklamászás és a csúcscról elének táruló csodálatos panoráma.”

Pálmai Zoltán

„Szerintem mindenképp egy hasznos út volt a nyári szünetemből, mert megismerhettem Erdély csodálatos tájait. Jó volt megismerni közelebbről az énekkar azon tagjait, akiket eddig csak látásból ismertem.

A tábor szinte tökéletes lett volna, ha nem ilyen sűrű a program, nem jön a vírus, amelyet majdnem mindenki elkapott (igaz, ezen ma már csak mosolygunk).

Hagy ragadjam meg az alkalmat, hogy gratuláljak az énekkar tagjainak, akik sikeresen előadták a »Jöjj Lángoló« című darabot többször is Erdélyben.

Remélem, jövőre is lesz hasonló tábor, hasonló társasággal.”

Gáspár Dániel

Hírek, információk:

Hittanórák a plébánián:

Általános iskola 1-2. osztály: hétfő ¼ 5

3-4. osztály: kedd ¼ 5

5-6. osztály: szerda ¼ 5 óra.

Bérmálkozási előkészítő:

9. osztálytól felfelé: péntek este 7 óra.

Ifjúsági hittan:

17 év feletti fiataloknak, csütörtök este ¼ 8 órakor.

Felnőtt bibliaóra:

Kedd este a szentmise után ¾ 7 órakor. Ebben az évben a Zsoltárok könyve elemzése.

Ifjúházas hittan:

Kisgyermekes szülők hittanja: minden második szerdán este 8 órakor: október 10., október 24., november 7., november 21., december 5., december 19., szerda este.

Katekumenátus:

Hitben járatlan felnőttek, és fiatalok hittanja, 15 év felett, felső korhatár nélkül. Azoknak, akik nincsenek megkeresztelve, vagy nem voltak elsőál-
dozók, bérmálkozók: szerda esténként ¾ 7 órakor a plébánián.

Skola:

Kis gyermekek énekkara: próba minden vasárnap a 9 órai mise után!

Felnőtt énekkar:

Próbák szerda este 7 órakor.

Ministránsgoglalkozás:

A hónap 2. és 4. vasárnapján a 9 órai mise után.

Gitáros énekkar próbák:

Minden szombat este ½ 7 órakor.

Őszi zarándoklat:

Október 13., szombat:

Mátraverebély-Szentkút, Fallóskút, Gyöngyospata útvonalon. Indulás reggel ½ 7 órakor, visszaérkezés este ½ 8 óra körül.

Költség 1500 Ft.

Mise Szentkúton, remete barlangok. Fallóskúton októberi rózsafüzér. Magyarország legszebb gótikus temploma Gyöngyöspatán, az életfa oltár. Kérjük mielőbb jelentkezni.

Szentmisék rendje húsvétig:

Hétköznap este 6 óra

Vasárnap: 9, 11 és este 6 óra.

Iskolamise minden elsővasárnap 8 óra.

Szentségimádás minden hónap első vasárnapján délután 5 órakor.

Szeretelő imaóra mindenhétfőn délután ½ 5 órától az esti szentmiséig.

Októberi rózsafüzér ájtatosság:

Októberben minden nap elimádkozzuk a rózsafüzért délután ½ 6 órakor.

Irodai szolgálat:

Hétfő – szerda – péntek: 10–13 óráig.

Kedd – csütörtök: délután 16–18 óráig.

Telefon-fax: 405–5869

E-mail: szmihaly@tzteam.hu

A plébános megtalálható előzetes megbeszélés alapján bármikor, szükség szerinti időben.

Karitasz:

Használt ruha leadás:

Hétfőn délután 16–18 óráig, csütörtök délelőtt 10–11 óráig.

Ingyenes ruhaosztás: minden hónap második szombatján délelőtt 10–12 óráig.

Urnatemető ügyintézés:

Irodaidőben. Urnasírhely váltható, igen kedvezményes áron. Tekintse meg a most elkészült két új kolumbáriumot: a bejárat mellett balra, és a templomban balra lent a kriptában. Októbertől differenciált az ár, az alsó és felső sorok olcsóbbak lettek, szem magasságban viszont drágább lett az urnafülke: két személyes urnafülkék 110 000 Ft-tól 170 000 Ft-ig válthatóak; 3 személyesek 150 000 Ft-tól 210 000 Ft-ig, + Áfá-ért válthatóak.

Szentmihályi Életünk

A Rákosszentmihályi Római Katolikus

Plébánia időszaki lapja

Felelős kiadó-szerkesztő: Horváth Zoltán plébános

Tördelőszerkesztő: Molnár Csenge-Hajna

Megjelent 700 példányban.

A következő szám november 25-re jelenik meg.

A cikkeket november 19-ig kérjük leadni!